

De vreemdelingen huisvesten

We zijn toegekomen aan het vijfde werk van de barmhartigheid: de vreemdelingen huisvesten. Het is ook de week vlak voor de verkiezingen. De meningen van de verschillende politieke partijen inzake het immigratie- standpunt vliegen ons om de oren. Moeten we meer vluchtelingen opnemen? Moeten we nu eerst jonge kinderen redden uit de troosteloze en uitzichtloze vluchtelingenkampen in Griekenland?

Of moeten ze zeggen dat we langzamerhand de grenzen van onze mogelijkheden in dit kleine landje hebben bereikt? In de politiek wordt met cijfers gewerkt, we realiseren ons dat achter elk nummer een mens schuil gaat met een eigen levensverhaal.

In de Bijbel klinkt regelmatig de oproep om vreemdelingen gastvrij welkom te heten. Het Joodse volk weet immers wat het is om vreemdeling te zijn; ze was het zelf in Egypte. Ze kenden de onderdrukking, de slavernij en de onveiligheid uit eigen ervaring.

In het beloofde land van melk en honing wordt niemand buitengesloten. Welzijn betekent welzijn voor iedereen!

In de Bijbel gaat het natuurlijk niet om getallen, zoveel duizend, of nog meer.....

In de Bijbel gaat het niet over de standpunten van maar liefst 37 politieke partijen.

In de Bijbel gaat het over individuen. Over mensen die op je pad komen.

Wellicht is het mooiste voorbeeld wel te vinden in het boek Genesis. Het vertelt hoe Abraham bij zijn tent zit en in de verte drie mannen ziet aankomen. Hij snelt op ze toe, nodigt hen uit en laat een maaltijd bereiden. Achteraf blijkt dat Abraham de Here zelf heeft ontvangen. Als er een ander, een vreemdeling, een naaste bij je aan tafel zit, kan het zomaar gebeuren dat met de Heer zelf hebt gegeten.

Jezus sluit daarbij aan als hij zegt: Wie de minste onder de mensen heeft gehuisvest, heeft mij gehuisvest.

Ik ga nog een stapje verder. Bij vreemdelingen denk ik in eerste instantie aan de vluchtelingen die om allerlei redenen naar Europa komen om hier een toekomst op te bouwen of een goed leven te hebben. Maar als we dat woord "vreemdelingen" nu eens breder interpreteren? Vreemdelingen als mensen van buiten ons- kent-ons kringetjes?

Mensen die wij wellicht in eerste instantie zouden ontlopen? Onbekenden mensen?

Misschien in onze ogen wel onbegrijpelijke mensen?

Wellicht is de vastentijd een aanleiding om nog eens contact te zoeken met een onbekende en te vragen naar zijn of haar levensverhaal. Ik weet ook wel: afstand houden, niet teveel op bezoek gaan enzovoort. Het is nu niet de gemakkelijkste manier om nieuwe contacten te leggen. Maar als we creatief zijn.... Misschien ontmoeten we wel de Heer zelf.

Joke Kolkman